

Den

3. Den lilla rosen som jag hade
stod hon var mig blyg och
någon som jag hade

2. Den lilla rosen som jag hade
stod hon var mig blyg och
någon som jag hade

1. Den lilla rosen som jag hade
stod hon var mig blyg och
någon som jag hade

I

Den lilla rosen

Den lilla rosen som jag hade
stod hon var mig blyg och
någon som jag hade

forgeligt vara, man måste först pröf-
va det hårdaste besvär, hur svår-
werlden mände vara.

5. De grönskande ångar och den ljuf-
liga plan, der vi stort nöje för hade,
at sorgen och ångslan har slagit mig
så hårdt at jag aldrig kan gjöra mig
glader.

6. Jag wil mig nu gifwa til den
necktergal-sång, min tid derigenom för-
nöta, i Lunden allena skall vara min
gång, på menniskor är fåfängt at lita.

7. Jag önskar i werlden jag dig al-
drig hade sett, ej eller dina ögon hade
skådat, så hade jag sorgen och ångslan
warit qvitt, som hårdast i mitt hjerta
månd råda.

Exemplaret kostar 1 f.

Den

15. Den lilla rosen som jag hade
stod hon var mig blyg och
någon som jag hade

14. Den lilla rosen som jag hade
stod hon var mig blyg och
någon som jag hade

13. Den lilla rosen som jag hade
stod hon var mig blyg och
någon som jag hade

12. Den lilla rosen som jag hade
stod hon var mig blyg och
någon som jag hade

11. Den lilla rosen som jag hade
stod hon var mig blyg och
någon som jag hade

10. Den lilla rosen som jag hade
stod hon var mig blyg och
någon som jag hade

GS 676

Trenne Nya

Och mycket Lustiga

S i s o r,

Den Första:

Den Bonde som tänker at äga
Soldat, &c.

Sjunges som: Konung Fredrik i Danmark
han satt på sin stol, &c.

Den Andra:

J wil ni meta hwad för folk
wi är, &c.

Den Tredje:

En Ungkarls affsed ifrån sin
Fästemo, &c.

De bägge senare sjungas under sina egna
wackra och behagliga Melodier.

Beskr. utg. hos E. P. Sundqvist 1802.

9. God dag Granne, nu har snett-
hustrun fått brev, han skriver, och den-
gar begärdar, Hur mycket har du nu
löst honom af ge, Det skal jag ge
spållaren hvardeera.

8. Jag går mig till grannen och bör
skriva, Jag får fuller böra hur han
om han vill, Så ska jag väl bjelkarna
binder till. Han pålagat ej storum vill
giffva.

7. Du wet mer om den baster alstintet
till ro De länge Soldaten är borta,
men du får hos mig både nåde och ro,
De långsamman hunder förtorta.

6. Han måste för hunden råda sitt
lif, Det slipper så länge han skriver,
Stor, af allt det du baster, hans
bustun du gif, Att hon af sig pågubder
bistwer.

5. Det måste betänka hur han måste
få, I råderet på dag och natt,
Så farliga sigar han varskjer, så
Dott av han ej allid så mitter.

Drifva, Det är ingen fara, ut så ful-
ler mer, Es skal han förghafves hem-
drifva.

I.

Den Bonde som tänker at äga
Soldat, Han är icke niskan om
pengar, Han sköter sitt hemman, han
är icke lat, Han har både pigor och
Drängar.

2. När Knekt. Hustrun kommer så
fågnar han den, Med vänliga orden
och skänker, Råd' winter och Sommar
så är han omtänkt, och något Sol-
daten sin skänker.

3. Han fågnar sig när som han
hörer han är, I lifwet, han wet hwad
det kostar, Fast håldre, han skulle för-
skaffa ny karl, Ty mistar han nödigt
sina gossar.

4. Ger grannen 3 daler, så giffwer
jag mer, Stor sak, mor låt orarna
drifva,

7. Jag und jag som ska ha dig som
har den skarvunga rådden, Att det du
mof

6. Jag villis måg som skal ha dig,
som har den granne blåa roden, i ti-
den går i stötan till i jag får följa
med troppen, De röda roser är så här-
liga, De vackra flickor är så kärliga,
Så vill jag får den jag vill ha, som
konsta ögonen skådar.

5. Det är en finger och östen gal,
i gräse grov i gröna lunden, i vil du
förfar hos mig i natt så skal du vara
dig om minnen: De röda roser är så
kärliga, De vackra flickor är så här-
liga, Så vill jag får den jag vill ha,
som konsta ögonen skådar.

4. Det är en Lind på min Gubers
gård hon har så vackra ögon, i bättre
är at vara vacker, än at vara al-
lena: De röda roser är så härliga, De
vackra flickor är så kärliga, Så vill
jag får den jag vill ha, som konsta ö-
gonen skådar.

3. Jag villis måg som skal ha dig,
som har den granne blåa roden, i ti-
den går i stötan till i jag får följa
med troppen, De röda roser är så här-
liga, De vackra flickor är så kärliga,
Så vill jag får den jag vill ha, som
konsta ögonen skådar.

har super du opp: och går med nakuga
kroppen: De röda roser är så härliga,
de vackra flickor är så kärliga: Så vill
när jag får den jag vill ha, som skon-
sta ögonen skådar.

Den Tredje:

I.

Att hjertans lilla ängel och dygdiga
själ, med eder jag talar ej mera,
jag reser nu bort kommer aldrig mer
igen, och ser dig här i werlden ej mera.

2. Men innan jag bortreser och binder
dig farväl, så skal du den wännen för-
nimma, jag önskar dig godt både riss
lif och till själ, och in til min yttersta
timma.

3. Jag skådar dina ögon till sista
walet, af ångslan mitt hjerta mände
brista, jag önskar i werlden jag dig
aldrig sett så hade jag sorgen bortmista.

4. Att skilla sig från wännen den
man håller Kjär, det mände ju så
forge-